سورة عبس

80. സൂറത്തു അബസ

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 42

നബി തിരുമേനിﷺ മക്കഃയിലെ പ്രമുഖരായ ചില ക്വുറൈശി നേതാക്കളുമായി സംസാരിച്ചും, അവരെ ഇസ്‌ലാമിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. അവരിൽനിന്ന് നബിﷺ നല്ല പ്രതികരണം പ്രതീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. സ്വകാര്യമായി ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ അധികം എതിർപ്പുനേരിടുകയില്ലല്ലോ. ഈ സന്ദർഭത്തിലാണ് അന്ധനായിരുന്ന അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഉമ്മിമക്തൂം (عبد الله بن أم مكتوم –رض) കടന്ന് ചെന്നത്. ആദ്യം മുതൽക്കേ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച ഒരു സ്വഹാബിയാണ് അദ്ദേഹം. അന്ധതനിമിത്തം സന്ദർഭം മനസ്സിലാക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് സാധിച്ചിരുന്നില്ല. 'നബിയേ, എനിക്ക് മാർഗദർശനം നൽകണം, വല്ലതും പഠിപ്പിച്ചുതരണം' എന്നിങ്ങനെ അദ്ദേഹം അപേക്ഷിക്കുകയായി. നബി ﷺക്ക് ഇത് വിരസമായിത്തോന്നി. ആ സംഭാഷണത്തിന് വിരാമമിടുവാൻ ഇതുകാരണമാകുമെന്ന് മാത്രമല്ല, കേവലം സാധുവും അന്ധനുമായ ഒരാൾ അവരുടെ സദസ്സിൽ സംബന്ധിക്കുന്നത് ആ പ്രമാണിമാർക്ക് രസിക്കുകയുമില്ല. അങ്ങനെ ആ സന്ദർഭം നഷ്ടപ്പെട്ടേക്കുമെന്ന് കരുതി തിരുമേനി അദ്ദേഹത്തോട് വൈമുഖ്യം കാണിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ സംഭവത്തെപ്പറ്റിയാണ് ഈ അദ്ധ്യായത്തിന്റെ ആദ്യവചനങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

عَبَسَ وَتَوَلَّىٰٓ ﴿١﴾

﴾1﴿ അദ്ദേഹം മുഖം ചുളിച്ചു, തിരിഞ്ഞുകളയുകയും ചെയ്തു-

أَن جَآءَهُ ٱلْأَعْمَىٰ ﴿٢﴾

﴾2﴿ തന്റെ അടുക്കൽ (ആ) കുരുടൻ വന്നതിനാൽ!

وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُۥ يَزَّكَّىٰٓ ﴿٣﴾

﴾3﴿ (നബിയേ) നിനക്ക് എന്തറിയാം? അദ്ദേഹം പരിശുദ്ധി പ്രാപിച്ചേക്കാമല്ലോ!

أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنفَعَهُ ٱلذِّكْرَىٰٓ ﴿٤﴾

﴾4﴿ അല്ലെങ്കിൽ, അദ്ദേഹം ഉപദേശം സ്വീകരിക്കുകയും, അങ്ങനെ (ആ) ഉപദേശം അദ്ദേഹത്തിന് പ്രയോജനപ്പെടുകയും ചെയ്തേക്കാം.

﴾1﴿ عَبَسَ അദ്ദേഹം മുഖം ചുളിച്ചു وَتَوَلَّىٰٓ തിരിഞ്ഞുകളയുകയും ചെയ്തു ﴾2﴿ أَن جَآءَهُ തന്റെ അടുക്കൽ വന്നതിനാൽ ٱلْأَعْمَىٰ കുരുടൻ, അന്ധൻ ﴾3﴿ وَمَا يُدْرِيكَ നിനക്ക് എന്തറിയാം لَعَلَّهُۥ അവനായേക്കാം يَزَّكَّىٰٓ പരിശുദ്ധി പ്രാപിക്കും ﴾4﴿ أَوْ يَذَّكَّرُ അല്ലെങ്കിൽ അവൻ ഉപദേശം സ്വീകരിക്കും, ഓർമിച്ചേക്കും فَتَنفَعَهُ എന്നിട്ട് അവന് ഉപകാരം ചെയ്കയും ٱلذِّكْرَىٰٓ ഉപദേശം, സ്മരണ

അദ്ദേഹം മുഖം ചുളിച്ചു എന്ന് പറഞ്ഞത് നബി ﷺയെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. നബിﷺയെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടോ, പേര് വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ടോ ആക്ഷേപിക്കാതെ, സൗമ്യമായ രൂപത്തിൽ അല്ലാഹു നബിﷺക്ക് മര്യാദ പഠിപ്പിക്കുകയാണ്. തിരുമേനിയുടെ ഉദ്ദേശ്യം പരിപാവനവും മഹത്തായതും തന്നെ. പക്ഷേ, ഒരു മറുവശം കൂടി ആലോചിക്കേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. അതിനെപ്പറ്റിയാണ് ആക്ഷേപിക്കുന്നത്. എത്ര നിസ്സാരമായിരുന്നാലും നബിﷺയുടെ പക്കൽ ഒരു വീഴ്ച വന്നുപോയാൽ, ഉടനെ അല്ലാഹു അത് തിരുത്തുക പതിവാണ്. ഇതിന് ഉദാഹരണങ്ങൾ ക്വുർആനിൽ വേറെയും കാണാം.

ഒരാൾ മറ്റൊരാളോട് സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മധ്യെ അയാളോട് ഇടക്ക് കടന്ന് സംസാരിക്കുക, അവരുടെ സംഭാഷണത്തിന് വിഘാതമുണ്ടാക്കുക, അവരുടെ സമ്മതം പ്രതീക്ഷിക്കാതെ അവരുടെ ഇടയിൽ പ്രവേശിക്കുക മുതലായവ നല്ല വഴക്കമല്ല. നബിവചനങ്ങളിൽ ഇവയെക്കുറിച്ച് പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഇബ്നു ഉമ്മിമക്തൂം (റ) കടന്നുചെന്നപ്പോൾ തിരുമേനിക്ക് വെറുപ്പ് തോന്നിയതിൽ ഇത്ര ആക്ഷേപിക്കുവാനുണ്ടോ എന്ന് സംശയിക്കപ്പെടാം. ഇതിന് മറുപടി അല്ലാഹുവിന്റെ വചനങ്ങളിൽ തന്നെ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത് കാണാം. ആഗതൻ കേവലം കണ്ണുകാണാത്ത ഒരാൾ; വന്നത് ഉപദേശം തേടിക്കൊണ്ട്; ആ ഉപദേശം അദ്ദേഹത്തിന് ഫലംചെയ്യുമെന്ന് ന്യായമായും കരുതാവുന്നതുമാണ്. അതേസമയത്ത് നബിﷺയുടെ സന്നിധിയിലുണ്ടായിരുന്നവരോ? ഉപദേശം അവർക്ക് അങ്ങോട്ട് വെച്ചുകെട്ടുകയാണ്. അത് സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള സൻമനസ്സുണ്ടാകുമെന്ന് കരുതത്തക്ക നിലപാടല്ല അവർക്കുള്ളതും. തുടർന്ന് പറയുന്നത് നോക്കുക:-

أَمَّا مَنِ ٱسْتَغْنَىٰ ﴿٥﴾	﴾5﴿ എന്നാൽ, ധനൃത നടിച്ച [സ്വയം പര്യാപ്തനെന്ന് ധരിച്ച]വ നാകട്ടെ,-
فَأَنتَ لَهُۥ تَصَدَّىٰ ﴿٦﴾	﴾6﴿ അവനുവേണ്ടി നീ ഒരുമ്പെ ട്ടിരിക്കുന്നു.
وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَّكَّىٰ ﴿٧﴾	﴾7﴿ അവൻ പരിശുദ്ധി പ്രാപിക്കാ തിരിക്കുന്നതിനാൽ നിന്റെമേൽ എന്താണ് (ബാധ്യത) ഉള്ളത്?!
وَأَمَّا مَن جَآءَكَ يَسْعَىٰ ﴿٨﴾	﴾8﴿ എന്നാൽ (ഉൽസാഹപൂർവ്വം) പാഞ്ഞുകൊണ്ട് നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നവനാകട്ടെ,
وَهُوَ يَخْشَىٰ ﴿٩﴾	﴾9﴿- അദ്ദേഹമോ (അല്ലാഹുവി നെ) ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു-
فَأَنتَ عَنْهُ تَلَهَّىٰ ﴿١٠﴾	﴾10﴿ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി നീ അശ്രദ്ധ കാണിക്കുന്നു!

﴾5﴿ أَمَّا مَن എന്നാൽ യാതൊരുവൻ ٱسْتَغْنَىٰ ധനൃത (പര്യാപ്തത- ആവശ്യമി
ല്ലായ്മ) നടിച്ച ﴾6﴿ فَأَنتَ അപ്പോൾ നീ لَهُۥ അവനുവേണ്ടി, അവനിലേക്ക് تَصَدَّىٰ
നീ ഒരുമ്പെട്ടു (ശ്രദ്ധ തിരിഞ്ഞു- തയ്യാറായി) ﴾7﴿ وَمَا عَلَيْكَ നിന്റെമേൽ എന്താ
ണുള്ളത് (ഒന്നുമില്ല) أَلَّا يَزَّكَّىٰ അവൻ പരിശുദ്ധി പ്രാപിക്കാതെ (നന്നാവാതെ)
ഇരിക്കുന്നത് ﴾8﴿ وَأَمَّا مَن എന്നാൽ യാതൊരുവനാകട്ടെ جَآءَكَ നിന്റെ അടുക്കൽ
വന്ന يَسْعَىٰ ഉൽസാഹിച്ചു (പാഞ്ഞു- അദ്ധ്വാനിച്ചു)കൊണ്ട് ﴾9﴿ وَهُوَ അവനാക
ട്ടെ, അവനോ يَخْشَىٰ ഭയപ്പെടുന്നു (താനും)﴾10﴿ فَأَنتَ عَنْهُ എന്നാൽ നീ അവ
നിൽനിന്ന് تَلَهَّىٰ ശ്രദ്ധ തിരിക്കുന്നു, അശ്രദ്ധ കാണിക്കുന്നു

ധനവും നേതൃത്വവുമുണ്ട്. തങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുവരുന്ന നടപടികളെല്ലാംതന്നെയാണ് ശരിയായിട്ടുള്ളതെന്ന ധാരണയും! അതുകൊണ്ട് മറ്റൊരാളുടെ ആശ്രയമോ ഉപദേശമോ തങ്ങൾക്കാവശ്യമില്ലെന്നാണ് അവരുടെ നില. അവർക്കുവേണ്ടി സമയം ചിലവഴിക്കുന്നതിനെക്കാൾ ഭേദം ഭയഭക്തനും വിജ്ഞാനദാഹിയുമായ ആ മാന്യന്റെ കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധകൊടുക്കലാണ് എന്ന് താൽപര്യം. ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചതിനുശേഷം തിരുമേനി ആ മഹാനെ പൂർവ്വാധികം ആദരിക്കുക പതിവായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ കാണുമ്പോൾ തിരുമേനി مرحبا لمن عاتبني فيه ربي (എന്റെ റബ്ബ് എന്നെ ആക്ഷേപിക്കുവാൻ ഇടയായ ആൾക്ക് സ്വാഗതം) എന്ന് പറയാറുണ്ടായിരുന്നുവത്രെ. നബിﷺ മദീനഃ വിട്ടുപോയ ചില അവസരങ്ങളിൽ അദ്ദേഹ

ത്തെയായിരുന്നു മദീനഃയിൽ അവിടുന്ന് പ്രതിനിധിയായി നിശ്ചയിച്ചിരുന്നത്. തിരുമേനിയുടെ ബാങ്കുവിളിക്കാരിൽ ഒരാളായിരുന്നു അദ്ദേഹം. 3, 4, 8, 9 എന്നീ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് പ്രശംസിച്ചത് എത്രമാത്രം അന്വർത്ഥമായിരിക്കുമെന്ന് ഇതിൽനിന്നൊക്കെ മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ.

كَلَّآ إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ﴿١١﴾

﴾11﴿ അങ്ങനെ വേണ്ട! നിശ്ചയമായും അവ [ക്വുർആൻ വചനങ്ങൾ] ഒരു ഉപദേശമാകുന്നു.

فَمَن شَآءَ ذَكَرَهُۥ ﴿١٢﴾

﴾12﴿ ആകയാൽ, ആർ (വേണമെന്ന്) ഉദ്ദേശിച്ചുവോ അവരത് ഓർമിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

فِى صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ ﴿١٣﴾

﴾13﴿ മാനിക്കപ്പെട്ടതായ ചില ഏടുകളിലാണ് (അതുള്ളത്),-

مَّرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍۭ ﴿١٤﴾

﴾14﴿ (അതെ) ഉന്നതമാക്കപ്പെട്ടതും, പരിശുദ്ധമാക്കപ്പെട്ടതുമായ (ഏടുകളിൽ);-

بِأَيْدِى سَفَرَةٍ ﴿١٥﴾

﴾15﴿ ചില ദൗത്യവാഹകൻമാരുടെ കൈക്ക്;-

كِرَامٍۭ بَرَرَةٍ ﴿١٦﴾

﴾16﴿ -മാന്യൻമാരും, പുണ്യവാൻമാരുമായ (ദൗത്യവാഹകൻമാരുടെ കൈക്ക്).

﴾11﴿ كَلَّآ അങ്ങനെ വേണ്ടാ, അതല്ല إِنَّهَا നിശ്ചയമായും അത്, അവ تَذْكِرَةٌ ഒരു ഉപദേശമാണ്, സ്മരണയാണ് ﴾12﴿ فَمَن شَآءَ അതിനാൽ ആർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ ذَكَرَهُ അവനത് ഓർമിക്കട്ടെ, സ്മരിക്കുന്നതാണ് ﴾13﴿ فِى صُحُفٍ ചില ഏടുകളിൽ مُّكَرَّمَةٍ മാനിക്കപ്പെട്ട, ആദരണീയമായ ﴾14﴿ مَّرْفُوعَةٍ ഉയർത്ത (ഉന്നതമാക്ക)പ്പെട്ട مُّطَهَّرَةٍ ശുദ്ധമാക്കപ്പെട്ട ﴾15﴿ بِأَيْدِى കൈകളിൽ, കൈകളാൽ (കൈക്ക്) سَفَرَةٍ ചില ദൗത്യവാഹകൻമാരുടെ, എഴുത്തുകാരുടെ ﴾16﴿ كِرَامٍ മാന്യൻമാരായ بَرَرَةٍ പുണ്യവാൻമാരായ, ഗുണവാൻമാരായ

സാരം: അങ്ങനെ സദുപദേശം തേടിവരുന്നവന്റെ നേരെ അശ്രദ്ധ കാണിക്കുകയും, അതിനാവശ്യമില്ലെന്ന് വെച്ചവരുടെ നേരെ ശ്രദ്ധപതിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതില്ല. ഈ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുന്ന സിദ്ധാന്തങ്ങൾ -അഥവാ ക്വുർആൻ വചന

ങ്ങൾ– അവരിൽ നിർബന്ധപൂർവ്വം വെച്ചുകെട്ടേണ്ട ആവശ്യവുമില്ല. കാരണം, അവ കേവലം ഉപദേശങ്ങളാണ്. വേണമെന്നുള്ളവർ അത് സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ എന്നേയുള്ളൂ. എന്നാൽ, അത് സാധാരണ ഉപദേശങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള ഒന്നല്ല. പുണ്യവാൻമാരും, മാന്യൻമാരുമായ ചില ദൗത്യവാഹകൻമാരുടെ കൈക്ക് പരിശുദ്ധവും ഉന്നതനിലവാരത്തിലുള്ളതുമായ ആദരണീയ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഉപദേശങ്ങളത്രെ. അങ്ങനെ, അവ വളരെ സംശുദ്ധവും പരിപാവനുമാകുന്നു.

سفرة (സഫറത്ത്) എന്ന വാക്കിനാണ് 'ദൗത്യവാഹകൻമാർ' എന്ന് അർത്ഥം കൽപിച്ചത്. രണ്ട് കൂട്ടർക്കുമിടയിൽ അന്യോന്യം സന്ദേശങ്ങൾ എത്തിക്കുന്നവർക്ക് 'സഫറത്ത്' എന്ന് പറയപ്പെടും. അല്ലാഹുവിനും ജനങ്ങൾക്കുമിടയിലുള്ള ദൗത്യവാഹകൻമാരായ പ്രവാചകൻമാരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ആ വാക്ക് ഇവിടെ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നാണ് ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. എങ്കിലും, ഇബ്നുജരീർ (റ) ബുഖാരി (റ) മുതലായവർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതുപോലെ, മലക്കുകളാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നുള്ളതാണ് ശരിയായ പക്ഷം. അല്ലാഹുവിനും പ്രവാചകൻമാർക്കുമിടയിലുള്ള ദൗത്യവാഹകരും വഹ്‌യുകൊണ്ട് വരുന്നവരും മലക്കുകളാണല്ലോ. 'സഫറത്ത്' എന്ന വാക്കിന് 'എഴുതുന്നവർ' എന്നും അർത്ഥം വരും. ഈ അർത്ഥത്തെ ആധാരമാക്കി ഖുർആൻ എഴുതിവെക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസികളാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നും ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതനുസരിച്ച് في صحف (ഏടുകളിൽ) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ വിവക്ഷ അപ്പപ്പോൾ അവതരിക്കുന്ന ഖുർആന്റെ ഭാഗങ്ങൾ നബി ﷺ യുടെ കൽപനപ്രകാരം സ്വഹാബികൾ എഴുതി സൂക്ഷിച്ചു വന്നിരുന്ന ഏടുകളാണെന്നും അവർ പറയുന്നു. ദൗത്യവാഹകൻമാർ മലക്കുകളാണെന്ന് വെക്കുമ്പോൾ– അതാണ് കൂടുതൽ ബലപ്പെട്ട അഭിപ്രായവും– ഏടുകൾകൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ അല്ലാഹുവിന്റെ ജ്ഞാന ഫലകമാകുന്ന 'ലൗഹുൽ മഹ്ഫൂള്' (اللوح المحفوظ) ആയിരിക്കുന്നതാണ്.

സൂ: വാക്വിഅഃ 77 – 80 ൽ ക്വുർആനെപ്പറ്റി ഭദ്രമായ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിലാണ് അത് ഉള്ളതെന്നും, പരിശുദ്ധമാക്കപ്പെട്ടവരല്ലാതെ അത് സ്പർശിക്കുന്നതല്ലെന്നും, അത് ലോകരക്ഷിതാവിങ്കൽനിന്ന് അവതരിപ്പിക്കുന്നതാണെന്നും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. സൂ: ബുറൂജിൽ ﴿بل هو قرآن مجيد﴾﴿في لوح محفوظ﴾ (എങ്കിലും, അത് മഹത്തായ ഒരു ക്വുർആനാകുന്നു; സുരക്ഷിതമായ ഒരു ഫലകത്തിലാണുള്ളത്) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ ആശയംതന്നെയാണ് ഈ വചനങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നത്. കൂടുതൽ വിവരം ആ രണ്ട് സ്ഥലത്തും നോക്കുക.

ഒരു സംഗതി ഇവിടെ ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. സ്വഹാബികളാകുന്ന സത്യവിശ്വാസികളുടെ കൈക്ക് എഴുതി സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടുവരുന്ന ഏടുകളാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് വെക്കുമ്പോൾ– അവ വാസ്തവത്തിൽ പരിശുദ്ധവും ഉന്നതവും തന്നെയാണെങ്കിലും– അവയെപ്പറ്റി ഇസ്ലാമിന്റെ കഠിനശത്രുക്കളായ ക്വുറൈശി പ്രമാ

ണികളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ അതിന് ഒരു പ്രത്യേക പരിഗണനയുണ്ടാകുവാൻ അവകാശമില്ല. അവരുടെമേൽ അത് വെച്ചുകെട്ടേണ്ടതില്ലെന്നും, വേണമെങ്കിൽ അവർ സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ എന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണല്ലോ ഈ വിഷയം അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ അവർക്ക് സുപരിചിതരും, അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ നിസ്സാരൻമാരുമായ സ്വഹാബികൾ എഴുതി സൂക്ഷിക്കുന്ന ഏടുകളുടെ പരിപാവനത്വം അവരുടെ മുമ്പിൽ വെക്കുന്നതിൽ വളരെ ഔചിത്യമൊന്നും കാണുന്നില്ല. 'സഫറത്തി'ന്റെയും 'ഏടു'കളുടെയും വിശേഷണങ്ങളായി അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ പരിശോധിച്ചാലും ഇബ്നുജരീർ മുതലായവരുടെ അഭിപ്രായത്തിനാണ് മുൻതൂക്കം കാണുന്നത്. الله اعلم

قُتِلَ ٱلْإِنسَـٰنُ مَآ أَكْفَرَهُۥ ﴿١٧﴾

﴾17﴿ മനുഷ്യൻ കൊല്ലപ്പെടട്ടെ [നാശമടയട്ടെ]. എന്താണവൻ ഇത്ര നന്ദികെട്ടവൻ (അഥവാ അവിശ്വാസി) ആയത്?!

مِنْ أَىِّ شَىْءٍ خَلَقَهُۥ ﴿١٨﴾

﴾18﴿ ഏതൊരു വസ്തുവിൽനിന്നാണ് അവൻ [അല്ലാഹു] അവനെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്?

مِن نُّطْفَةٍ خَلَقَهُۥ فَقَدَّرَهُۥ ﴿١٩﴾

﴾19﴿ ഒരു ഇന്ദ്രിയത്തുള്ളിയിൽനിന്ന് (തന്നെ). (അതെ) അവനെ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചു; എന്നിട്ട് അവനെ (വേണ്ടപ്രകാരം) വ്യവസ്ഥ ചെയ്തു;-

ثُمَّ ٱلسَّبِيلَ يَسَّرَهُۥ ﴿٢٠﴾

﴾20﴿ പിന്നെ, (അവൻ ചരിക്കേണ്ടുന്ന) മാർഗം അവന് എളുപ്പമാക്കിക്കൊടുത്തു;-

ثُمَّ أَمَاتَهُۥ فَأَقْبَرَهُۥ ﴿٢١﴾

﴾21﴿ പിന്നെ, അവനെ മരണപ്പെടുത്തി; എന്നിട്ടവനെ 'ഖബ്റി'ലാക്കി (മറച്ചു);-

ثُمَّ إِذَا شَآءَ أَنشَرَهُۥ ﴿٢٢﴾

﴾22﴿ പിന്നീട് അവൻ [അല്ലാഹു] ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ അവനെ (വീണ്ടും) ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപിക്കുന്നതാണ്.

﴾17﴿ قُتِلَ കൊല്ലപ്പെടട്ടെ (നശിക്കട്ടെ-ശാപമടയട്ടെ) ٱلْإِنسَـٰنُ മനുഷ്യൻ مَآ أَكْفَرَهُۥ അവനെ (ഇത്രയധികം) നന്ദികെടുത്തിയത് (അവിശ്വാസിയാക്കിയത്) എന്താണ്

﴾18﴿ مِنْ أَيِّ شَيْءٍ ഏതൊരു വസ്തുവിൽനിന്നാണ് خَلَقَهُ അവൻ അവനെ സൃഷ്ടിച്ചത് ﴾19﴿ مِن نُّطْفَةٍ ഒരു ഇന്ദ്രിയത്തുള്ളിയിൽനിന്ന് خَلَقَهُ അവൻ അവനെ സൃഷ്ടിച്ചു فَقَدَّرَهُ എന്നിട്ടവനെ (അവന്നു കണക്കാക്കി, വ്യവസ്ഥചെയ്തു ﴾20﴿ ثُمَّ ٱلسَّبِيلَ പിന്നെ വഴി يَسَّرَهُ അവൻ അവന് എളുപ്പ (നിഷ്പ്രയാസ)മാക്കി ﴾21﴿ ثُمَّ أَمَاتَهُ പിന്നെ അവനെ മരണപ്പെടുത്തി فَأَقْبَرَهُ എന്നിട്ടവനെ ഖബ്റിലാക്കി ﴾22﴿ ثُمَّ إِذَا شَآءَ പിന്നെ അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ, വേണ്ടുകവെക്കുമ്പോൾ أَنشَرَهُ അവനെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപിക്കും

മനുഷ്യൻ സത്യനിഷേധിയും ധിക്കാരിയുമായി ജീവിക്കുകവഴി അല്ലാഹുവിനോട് കാണിക്കുന്ന നന്ദികേടിന്റെ ഗൗരവം അവന്റെ ആദ്യന്തചരിത്രം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് അവനെ തെര്യപ്പെടുത്തുകയാണ്. അതേ ചരിത്രംതന്നെ അവന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിന് തെളിവ് നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. അവന്റെ അസ്തിത്വം ഉടലെടുത്തത് എവിടെ നിന്നാണെന്ന് ചോദിച്ചു അവന്റെ മനസ്സിനെ തട്ടി ഉണർത്തിക്കൊണ്ടാണ് ആ ചരിത്രം അവനെ ഓർമിപ്പിക്കുന്നത്. അതെ, കേവലം നിസ്സാരമായ ഒരു ഇന്ദ്രിയ ബിന്ദുവിൽനിന്നാണവന്റെ ഉൽഭവം. അങ്ങനെ, അവന് ഒരു പൂർണമായ മനുഷ്യരൂപം നൽകി. ആകൃതിയും, പ്രകൃതിയും നിശ്ചയിച്ചു. അന്നവും ആയുസ്സുമെല്ലാം വ്യവസ്ഥചെയ്തു. നന്മതിൻമകളുടെയും, വിജയ പരാജയത്തിന്റെയും മാർഗം വിവരിച്ചുകൊണ്ട് നേർമാർഗവും സൗകര്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു. അതെ, അവന്ന്വേണ്ടതെല്ലാം കൊടുത്തരുളി. പിന്നീട് ആയുഷ്കാലം അവസാനിച്ചപ്പോൾ മരണപ്പെടുത്തി ഭൂമിയിൽ മറക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിന്റെയെല്ലാം കർത്താവും നിയന്താവുമായ അതേ അല്ലാഹുതന്നെയാണ് താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ മനുഷ്യനെ വീണ്ടും ജീവിപ്പിക്കുമെന്ന് പറയുന്നതും. എന്തുകൊണ്ട് ഈയൊരു കാര്യം അവന് വിശ്വസിക്കുവാനും, ന്യായീകരിക്കുവാനും കഴിയുന്നില്ല?! ഇതിന്റെ പേരിലാണല്ലോ അവന്റെ നിഷേധവും ധിക്കാരവുമൊക്കെ. അപ്പോൾ, അവന്റെ നന്ദികേടും, അവന്റെ നിഷേധവും അങ്ങേഅറ്റം കടുത്തതുതന്നെ!

قتل (കൊല്ലപ്പെടട്ടെ) എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥത്തെയും ഉദ്ദേശ്യത്തെയും സംബന്ധിച്ച് സൂ: മുദ്ദഥ്ഥിറിൽ വിവരിച്ചത് ഓർക്കുക. മനുഷ്യന്റെ നന്ദികേടിൽ അല്ലാഹുവിനുള്ള വെറുപ്പും പ്രതിഷേധവുമാണത് കുറിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു തുടർന്നു പറയുന്നു:-

كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَآ أَمَرَهُۥ ﴿٢٣﴾

﴾23﴿ അങ്ങനെ വേണ്ടാ! അവനോട് അവൻ [അല്ലാഹു] കല്പിച്ചത് അവൻ നിർവഹിച്ചില്ല.

فَلۡيَنظُرِ ٱلۡإِنسَٰنُ إِلَىٰ طَعَامِهِۦٓ ﴿٢٤﴾	﴾24﴿ എന്നാൽ, മനുഷ്യൻ തന്റെ ഭക്ഷണത്തിലേക്ക് (ഒന്ന് ചിന്തിച്ചു) നോക്കട്ടെ;-
أَنَّا صَبَبۡنَا ٱلۡمَآءَ صَبّٗا ﴿٢٥﴾	﴾25﴿ അതായത്,നാം (മഴ) വെള്ളം ഒരു (ശക്തിയായ) ചൊരിച്ചുകൊടുക്കൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്.
ثُمَّ شَقَقۡنَا ٱلۡأَرۡضَ شَقّٗا ﴿٢٦﴾	﴾26﴿ പിന്നെ ഭൂമിയെ നാം ഒരു (യുക്തമായ) പിളർത്തൽ പിളർത്തി.
فَأَنۢبَتۡنَا فِيهَا حَبّٗا ﴿٢٧﴾	﴾27﴿ അങ്ങനെ, അതിൽ നാം ധാന്യം മുളപ്പിച്ചു;
وَعِنَبٗا وَقَضۡبٗا ﴿٢٨﴾	﴾28﴿ മുന്തിരിയും, പച്ചക്കറിയും.
وَزَيۡتُونٗا وَنَخۡلٗا ﴿٢٩﴾	﴾29﴿ ഒലീവും, ഈത്തപ്പനയും.
وَحَدَآئِقَ غُلۡبٗا ﴿٣٠﴾	﴾30﴿ (വൃക്ഷങ്ങൾ) നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന തോട്ടങ്ങളും
وَفَٰكِهَةٗ وَأَبّٗا ﴿٣١﴾	﴾31﴿ പഴവർഗവും, മേച്ചിൽ പുല്ലും (മുളപ്പിച്ചു);-
مَّتَٰعٗا لَّكُمۡ وَلِأَنۡعَٰمِكُمۡ ﴿٣٢﴾	﴾32﴿ നിങ്ങൾക്കും, നിങ്ങളുടെ കന്നുകാലികൾക്കും ഉപയോഗത്തിനായിട്ട്.

﴾23﴿ كَلَّا അങ്ങനെയല്ല, വേണ്ട لَمَّا يَقۡضِ അവൻ നിർവഹിച്ചില്ല مَآ أَمَرَهُۥ അവൻ
അവനോട് കല്പിച്ചത്﴾24﴿ فَلۡيَنظُرِ എന്നാൽ നോക്കിക്കൊള്ളട്ടെ ٱلۡإِنسَٰنُ മനുഷ്യൻ
إِلَىٰ طَعَامِهِ തന്റെ ഭക്ഷണത്തിലേക്ക് ﴾25﴿ أَنَّا صَبَبۡنَا നാം ചൊരിഞ്ഞുകൊടുത്തിരി
ക്കുന്നത് ٱلۡمَآءَ വെള്ളം صَبّٗا ഒരു ചൊരിക്കൽ ﴾26﴿ ثُمَّ شَقَقۡنَا പിന്നെ നാം പിളർത്തി
ٱلۡأَرۡضَ ഭൂമിയെ شَقّٗا ഒരു പിളർത്തൽ ﴾27﴿ فَأَنۢبَتۡنَا എന്നിട്ട് നാം മുളപ്പിച്ചു, ഉൽപാ
ദിപ്പിച്ചു فِيهَا അതിൽ حَبّٗا ധാന്യം ﴾28﴿ وَعِنَبٗا മുന്തിരിയും وَقَضۡبٗا പച്ചക്കറി (ഇലക്ക
റി- കറിച്ചെടി)യും ﴾29﴿ وَزَيۡتُونٗا സൈത്തൂനും, ഒലീവും وَنَخۡلٗا ഈത്തപ്പനയും﴾30﴿
وَحَدَآئِقَ തോട്ടങ്ങളും غُلۡبٗا (മരങ്ങൾ) നിറഞ്ഞ, തിങ്ങിയ, നിബിഡമായ ﴾31﴿ وَفَٰكِهَةٗ
പഴങ്ങളും, ഫലവർഗവും وَأَبّٗا മേച്ചൽപുല്ലും ﴾32﴿ مَّتَٰعٗا لَّكُمۡ നിങ്ങൾക്ക് ഉപയോഗ
ത്തിന് وَلِأَنۡعَٰمِكُمۡ നിങ്ങളുടെ കാലി (ആടുമാടൊട്ടകം)കൾക്കും

മനുഷ്യന്നും, അവന്റെ കാലികൾക്കും ആവശ്യമായ വിവിധ ഭക്ഷ്യവിഭവങ്ങളെ ഭൂമിയിൽ ഉൽപാദിപ്പിക്കുകയും, അതിനുവേണ്ടി മഴ വർഷിപ്പിക്കുകയും, ഭൂമി പാകപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് മാത്രം അവർ ചിന്തിച്ചു നോക്കുന്നതായാലും അവർ അല്ലാഹുവിന് അളവറ്റ നന്ദി ചെയ്യാൻ കടപ്പെട്ടവരാണെന്ന് കാണാം. ഇവർക്ക് പുറമെ, എണ്ണിയാൽ തീരാത്ത അനുഗ്രഹങ്ങൾ വേറെയും ഇരിക്കുന്നു. എന്നിട്ട് അവൻ, അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനകൾ നിറവേറ്റുവാനോ അവനോട് നന്ദി കാണിക്കുവാനോ തയ്യാറാകുന്നില്ല എന്ന് സാരം. പച്ചയിൽ മുറിച്ചെടുത്ത് ഉപയോഗിക്കുന്ന എല്ലാ പച്ചക്കറിച്ചെടി (പോഷകച്ചെടി)കൾക്കും പൊതുവിൽ പറയപ്പെടുന്ന വാക്കാണ് قضب (ക്വദ്ബ്). ഒരു പ്രത്യേക ചെടിയുടെ പേരാണെന്നും കറിക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്ന എല്ലാ ഇലച്ചെടികൾക്കും പറയുന്ന പേരാണെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട്. أب (അബ്ബ്) എന്നാൽ, മനുഷ്യർ തിന്നാറില്ലാത്തതും, കാലികൾ മേഞ്ഞുതിന്നുന്നതുമായ പുൽച്ചെടികളാകുന്നു. നന്ദികേടിന്റെ അനന്തരഫലം അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുന്ന ആ ഭയങ്കരഘട്ടത്തെപ്പറ്റിയാണ് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നത്.

فَإِذَا جَآءَتِ ٱلصَّآخَّةُ ﴿٣٣﴾

﴾33﴿ എന്നാൽ, ചെകിടടക്കുന്ന (ആ ഭീകര) ശബ്ദം വന്നാൽ!-

يَوْمَ يَفِرُّ ٱلْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ﴿٣٤﴾

﴾34﴿ അതായത്, മനുഷ്യൻ തന്റെ സഹോദരനെ വിട്ടു ഓടിപ്പോകുന്ന ദിവസം,-

وَأُمِّهِۦ وَأَبِيهِ ﴿٣٥﴾

﴾35﴿ തന്റെ മാതാവിനെയും, പിതാവിനെയും (വിട്ടും)

وَصَٰحِبَتِهِۦ وَبَنِيهِ ﴿٣٦﴾

﴾36﴿ തന്റെ തുണ [ഭാര്യ]യെയും, തന്റെ മക്കളെയും (വിട്ടും ഓടുന്ന ദിവസം)! [ഹാ! എന്തായിരിക്കും അന്ന് അവന്റെ നില?!]

لِكُلِّ ٱمْرِيٍٕ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ﴿٣٧﴾

﴾37﴿ അന്നത്തെ ദിവസം, അവരിൽ എല്ലാ (ഓരോ) മനുഷ്യനുമുണ്ടായിരിക്കും; അവനെ മതിയാക്കത്തക്ക ഒരു കാര്യം

﴾33﴿ فَإِذَا جَآءَتِ എന്നാൽ വന്നാൽ, വരുമ്പോൾ ٱلصَّآخَّةُ ചെകിടടക്കുന്ന ശബ്ദം ﴾34﴿ يَوْمَ يَفِرُّ (പേടിച്ചു) ഓടിപ്പോകുന്ന ദിവസം ٱلْمَرْءُ മനുഷ്യൻ مِنْ أَخِيهِ തന്റെ സഹോദരനെവിട്ട് ﴾35﴿ وَأُمِّهِ തന്റെ ഉമ്മയെ (മാതാവിനെ)യും وَأَبِيهِ തന്റെ

ബാപ്പായെ (പിതാവിനെ)യും ﴾36﴿ وَصَٰحِبَتِهِۦ തന്റെ തുണ (ഭാര്യ)യെയും وَبَنِيهِ
തന്റെ മക്കളെയും ﴾37﴿ لِكُلِّ ٱمْرِئٍ എല്ലാ മനുഷ്യനുമുണ്ട് مِّنْهُمْ അവരിൽനിന്ന്
يَوْمَئِذٍ അന്ന്, ആ ദിവസം شَأْنٌ ഒരു കാര്യം, വിഷയം يُغْنِيهِ അവനെ ഐശ്വര്യമാ
ക്കുന്ന (മതിയാക്കുന്ന)

അന്ത്യനാളിൽ സംഭവിക്കുന്ന കാഹളം ഊത്തിനെപ്പറ്റിയാണ് الصاخة (ഉഗ്രത നിമിത്തം ചെകിടുപൊട്ടി കേൾവി നഷ്ടപ്പെടുമാറുള്ള ഭയങ്കര ശബ്ദം) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അന്ന് ഓരോരുത്തരും ഭയവിഹ്വലരായി കിടുകിടുത്തുപോകുന്നു. ഒരാൾക്കും മറ്റൊരാളെക്കുറിച്ച് ചിന്തയോ ഓർമയോ ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. ഓരോരുത്തന്നും 'തന്റെ കാര്യം തന്റെ കാര്യം' എന്ന് മാത്രമായിരിക്കും. കാരണം, അവനവന്റെ കാര്യം തന്നെ അവനവന് പിടിപ്പതും അതിലധികവുമുണ്ടായിരിക്കും! എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിനോട് കൂറും ഭക്തിയും പുലർത്തിവന്നവരും, നന്ദികേടും ധിക്കാരവും കാട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നവരും ഒരുപോലെയായിരിക്കുമോ? അല്ല;-

وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ ﴿٣٨﴾

﴾38﴿ ചില മുഖങ്ങൾ അന്നത്തെ ദിവസം (പ്രസന്നമായി) തെളിഞ്ഞവയായിരിക്കും;-

ضَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ﴿٣٩﴾

﴾39﴿ ചിരിക്കുന്നവയായിരിക്കും, സന്തോഷം കൊള്ളുന്നവയായിരിക്കും.

وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ﴿٤٠﴾

﴾40﴿ (വേറെ) ചില മുഖങ്ങളാകട്ടെ, അന്ന് അവയുടെ മേൽ പൊടിപടലം ഉണ്ടായിരിക്കും.

تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ﴿٤١﴾

﴾41﴿ അവയെ കൂരിരുട്ട് മൂടിയിരിക്കും.

أُولَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْكَفَرَةُ ٱلْفَجَرَةُ ﴿٤٢﴾

﴾42﴿ അക്കൂട്ടരത്രെ, തോന്നിയവാസികളായ അവിശ്വാസികൾ.

﴾38﴿ وُجُوهٌ ചില മുഖങ്ങൾ يَوْمَئِذٍ അന്ന് مُّسْفِرَةٌ തെളിഞ്ഞ (ശോഭിച്ച- പ്രസന്ന
മായ)വയായിരിക്കും ﴾39﴿ ضَاحِكَةٌ ചിരിക്കുന്നവ مُّسْتَبْشِرَةٌ സന്തോഷം കൊള്ളു
ന്നവ ﴾40﴿ وَوُجُوهٌ ചില മുഖങ്ങളാവട്ടെ يَوْمَئِذٍ അന്ന് عَلَيْهَا അതിന്റെ മേലുണ്ടായി
രിക്കും غَبَرَةٌ പൊടി ﴾41﴿ تَرْهَقُهَا അവയെ മൂടും, പൊതിയും قَتَرَةٌ കൂരിരുട്ട്, ഇരുൾ

﴾42﴿ أُوْلَٰٓئِكَ അക്കൂട്ടർ هُمُ ٱلْكَفَرَةُ അവർ തന്നെയാണ് അവിശ്വാസികൾ, നന്ദികെട്ട വർ ٱلْفَجَرَةُ തോന്നിയവാസികളായ, മഹാപാപികളായ

അപ്പോൾ ആദ്യം പറഞ്ഞ പ്രസന്നമുഖങ്ങൾ സുകൃതവാൻമാരായ സത്യവിശ്വാസികളാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. അല്ലാഹു അവന്റെ മഹത്തായ കാരുണ്യം കൊണ്ട് നമ്മെയെല്ലാം സുകൃതവാൻമാരായ സത്യവിശ്വാസികളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

ولله الحمد والمنة